

איך יכולה להתבצע לפתע עליה המונית מברית המועצות...

היה הרוצ'יץ באי"א

תה מושטת לעזרתה, לא כן? "נכון, נכון", חייך המנהיג. "אולם התורה הגדולה של מארכס וסטאלין אינה מושפעת מפעולותיהם הקטנות של אנשים קטנים. מנהיגי ישראל בגדו בציונות, הם נגדו לזרועות פאשיזם ישראלי. אנחנו נציל את הציונות. לכן קראתי לך". "לי?"

"כן, לך, איוואן איוואנוביץ'. אני עקבתי בשנים האחרונות אחרי מעשיך. אתה צעיר מוכשר, אולי לא הנוכחי של המהפכה. אתה יהודי. אחד מאבותיך היה, כמדומני, בישוף יהודי או משהו דומה לזה. אני מטיל עליך תפקיד בעל חשיבות היסטורית. שים לב".

הסטאלין ניגש אל הקיר, משך בתנועה חדה בוויילון שכיסה את כולו. מאחוריו נתגלתה מפתיע. איוואן לא ראה עוד כדוגמתה. ברית-המועצות הייתה צבועה בצבע צהוב. כל שאר הארצות היו צבועות בעשרות גוונים של כתום. בהתאם לקירבתן לגוש הסובייטי. אנחנו נכנסים לשלב המכריע של המאבק על השל-

הטעמה מיוחדת, כאילו היה שם רגיל) לימד אותנו, כי דווקא בעולם הקומוניסטי זכאי כל עם לפתח את לאר מיתו באין מפריע."

איוואן נדהם. "אבל... אבל... הציונות... מכשיר אימפריאליסטי... שוביניזם מחרחר-מלחמה..."

"טימטום!" רעם המנהיג. הפעם ללא סבלנות. "טימטום מוחלט, שעליך לשכוח אותו מיד! זהו אחת ה-סטיות השמאלניות של קבוצת הבוגדים שהסתננו לצמ-

"שב, איוואן איוואנוביץ'." אמר המנהיג. הדלת נסגרה חרש. השניים היו לבדם בחדר הקטן בקומה העליונה של הקרמלין — הגבר הנמוך והמוצק, בעל הצלקת המפורסמת שהזכירה את שרותו במלחמת העולם השנייה, שעניו העירניות לא גילו את ששים שנות חייו, והגבר הצעיר שדמה לכל שאר הצעירים המצטיינים במדינה — לבוש היטב, מגולח למשעי, בעל הסנטר הבולט של אדם שנאבק קשה עד שהגיע.

איוואן איוואנוביץ' דימטורב ושתדל להסתיר את מבוכתו. לשם מה נקרא ממשלך באירקוטסק, אל האדם הגדול בכבודו ובעצמו? במה משך את תשומת לבו של הסטאלין השני, כפי שנקרא סטפן דודנקו בפי אויביו ומעריציו? כמו במעד לערפל זכר את כל הסיפורים של ימי ילדותו, כיצד בחר סטאלין הראשון את ז'דאנוב ומאלנקוב בישיהמזל העלה אותם מתהום הנשיה. זה היה לפני הרבה, הרבה זמן, סמוך ללידתו של איוואן. היתכן כל...
"בן איוה עם אתה, איוואן איוואנוביץ'?" שיסע ה-

ראש הממשלה נדהם —
עורר הציפוי את הארץ —
במרכז כל הממורה עמד

איוואן איוואנוביץ'

עולה חדש

זהו סיפור דימויוני. הוא נכתב לפני 17 שנה.

ב-1955 החליט "העולם הזה" לפרסם שורה של סיפורים דימויוניים, שכמו הנחש אפשרויות שונות לגבי מצבה של ישראל בשנת 1975. תחת הכותרת "זה קרה ב-1975" כתב אורי אבנרי שורה של סיפורים כאנה, שזו בציוניו שז' שמואל בך, שהיה אז צעיר בלתי יודעי.

אחד הסיפורים האלה תיאר את האפשי-רות שמנהיגי ברית-המועצות יחליטו לפתע לשגר מאות אלפי יהודים לישראל. המערכת סבורה שיש עניין בפירסומו מחדש של

סיפור זה, על רקע השמועות ההולכות ומתגברות כאילו עשויי ההבר לקרות בעתיד הקרוב. הוא מתפרסם כאן תוך קיצורים מעטים.

סיפור זה נכתב, כמובן, על סמך מה שהיה ידוע על יהודי ברית-המועצות ב-1955, כשהמאבק בין יורשי סטאלין פרץ נפתחים, ותהליך הדהיסטאליניזציה לא הגיע עדיין לשיאו. כיום נראה כי המניעים היעשויים להביא את שליטי הקרמלין לשינוי הקו לגבי עלייה המונית של יהודים אינם דווקא אלה המתוארים בסיפור הזה, אך גם אפשרות זו אינה בלתי אפשרית.

טון בעולם. תוך שנים ספורות תיפול ההכרעה, או אנחנו או הקאפיטליסטים. טיפשים מדברים עדיין על מלחמת-עולם. הם לא יודעים על מה הם מדברים. מאז שהושלמה פצצת-הקובאלט, לא תיתכן עוד מלחמת-עולם. כי גם אנחנו וגם האמריקאים נרשמד תוך שעתיים מהתחלתה. ההכרעה תיפול עליידי מאבק פנימי בכל עשרות הארצות האלה. ידו של המנהיג עברה בתנועה גורפת על פני דרום אסיה, אפריקה, אירופה ודרום אמריקה — בשטח ההפקר הזה. היד חזרה לים התיכון, נחה לרגע על הפס הקטן ששאל את השם ישראל. "זהו ארץ-מפתח. חשובה מאד. נקודת-החיכוך של אפי-רו"אסיה. אחד המוקדים במאבק. אתה, איוואן איוואנוביץ', תכבוש אותה."

החלטה גורלית

ראש-הממשלה היממה, דממה דקה השתררה בחדר הגדול של משרד ראש-הממשלה. רק מתי מספר ידעו

העולם הזה" 914 - 21.4.1955

רת המפלגה הקומוניסטית הסובייטית ושהצלחנו סוף-סוף לחסלה בשבועות האחרונים! הוא הפסיק לרגע כאילו ביקש להרגיע את עצמו. קולו חזר לקצבו הרגיל. "שמע נא, איוואן איוואנוביץ', וזכור זאת היטב. הציור נות היא תנועת-השיחור של העם היהודי, וכמו כל תנועת-שיחורו עלינו לתמוך בה. סטאלין עצמו אמר ביאלטה שהוא ציוני, רק בעזרתו קמה מדינת ישראל. הממשלה הסובייטית הצביעה בעדה באו"ם. טיפקה לה את הגשק במלחמת שיחוררה והכירה בה ראשונה דה-

מנהיג את מחשבותיו בקולו הנמוך החודר. "אני... אני סיביריאק!" גימגם איוואן. המנהיג חייך. היה זה הוא שהבחין לראשונה, כי סיביר היא מרכז העולם הקומוניסטי, לבה של אסיה, ארץ העתיד. הודות לצדקת הנחה זו עלה בידו להתגבר על מתחריו בצמרת הסובייטית. שעוד פולו לעבר אי-רופה השוקעת.

"אני יודע שאתה המזכיר השלישי של המפלגה הקומוניסטית הסיבירית." אמר בסבלנות, כמדריך באסיפת פיינורים. "אני מתכוון: מהו מוצאך הלאומי?"

מבטו של איוואנוביץ' התקדר לרגע. "אם אתה מתכוון להזכיר שאבי היה ממוצא יהודי... אבל אני תמיד השכתי את עצמי לרוסי ולסיביריאק. אני פעיל בארגון חסרי-האלוהים. הדת היהודית..." מבטו נתקל בפניו של המנהיג, והוא לא המשיך את המשפט.

"אתה טועה מאד בהתביישך במוצאך, איוואן איוואנוביץ'. גוף בו הסטאלין חמורות. "היהודים הם עם עתיק ומפורר. התנ"ך היהודי כבר מכיל את ניצני התור-

דיפלומט רוסי: נציף את ישראל

"הערכה שיעלו 35 אלף השנה - קטנה ממה שיכול לקרות באמת"

מאת א. פאנוואסקי, עורך "הארץ" ברוזאנינגטון

הוא אמר כי באחרונה החליטו ה- שלטונות בדרג הרם ביותר בברית- המועצות, לתת אשרות יציאה לכל יהודי שירצו ללכת. אינו ציוני דהנהם

כותרת ב.ה.ארץ" - 13.1.1972

מה גרם לשיבה שלא-מן-המנין זו. אולם הכל חשו, כי קרה משהו חסר-תקדים, כי מלבד חברי ממשלתו, הזמין ראש-הממשלה גם את הרמטכ"ל, שגירריו במוסקבה ובי-ושינגטון, מספר פקידים בכירים וחברי-כנסת.

"ניגש ישר לעניין", פתח ראש-הממשלה נמרצות, ללא הקדמה. "אנחנו עומדים בפני ההחלטה הגורלית

יורה. אנחנו נתנו לה את העליה הגדולה בשנים הראשון-נות לקיומה. מן הרפובליקות הסובייטיות של פולין, הונגריה ורומניה."

"אבל ישראל בגדה בנו, לא כן?" התעקש איוואן איוואנוביץ' באומץ-לב שהפליא גם אותו עצמו. "היא הפכה למכשיר אמריקאי, לא כן? היא בעטה ביד שהי-

רה הקומוניסטית. קארל מארכס הגדול היה יהודי, וכך היה ליאון טרוצקי, וידו של לנין, שחלקו הגדול בהקמת הצבא האדום נשכח משך זמן-מה שלא בצדק. הבורגנות הבינלאומית ביקשה לטשטש את לאומיותו של העם היהודי ולהפכה לעדה יהודית. אולם סטאלין (בפעם הראשונה שמע איוואן את השם הגדול מבוסא ללא כל